

har en række følger, som vanskeligt kan over-skues. Nogle er tilsigtede – de er erklærede – andre er utilsigtede, når man laver sådanne organisatoriske ændringer.

Hvad angår de tilsigtede, så synes jeg, det er mere end et problem, at man her introducerer nogle nye begreber og så først, efter at vi har drøftet det her forslag, tager fat på dem. Det gælder begrebet om forskningstilknudning. Det er jo et nyt begreb. Hvad indeholder det? Hvad indebærer det? Det er i sig selv en selvstændig debat. Det er i sig selv en selvstændig debat at drøfte professionsbachelorerne helt selvstændigt. Det er en selvstændig debat at drøfte lovforslag om et videre uddannelsessystem, som så kommer senere hen.

Generelt må jeg sige, at jeg har kunnet se, og Enhedslisten har kunnet se under en række givne forudsætninger visse perspektiver i de her lovforslag. Vi har også det problem, at hver gang vi læser de her lovforslag, så melder der sig flere og flere spørgsmål. Og samtidig må jeg konstatere, at vi har en ganske anden tilgang til, hvordan man skal drøfte uddannelsespolitik. Vi tror ikke overhovedet, det er klogt at gøre det på den her måde. Men det rører jo så ikke ved, når vi nu har fået de her lovforslag, at man må stille spørgsmålet: Hvordan forholder vi os så til dem?

Jeg skal nævne en række af de problemer, og da tiden er knap, så vil jeg starte med problemerne, men dog nu gøre opmærksom på, at vi også kan se en lang række perspektiver for en lang række uddannelser i Danmark, som har behov for et løft, og som i bedste fald kan få et løft ved de her forslag.

Lad mig nævne problemerne, som for os ville være altafgørende at få ryddet af vejen, før vi kunne stemme for de her lovforslag. Lad mig først se på procesproblemet. Der har i det sidste år været en proces i gang blandt mange uddannelsesinstitutioner, hvor mange er gået i retning af at danne CVU'ere. Det har været en proces, hvor mange institutioner er gået i gang med at slutte sig sammen, ikke nødvendigvis, fordi de har været begejstrede, eller der har været entusiasme, men fordi man ikke følte, at man havde andre muligheder. Lidt efter devisen: Hvis vi ikke gør noget selv, så kan det være, ministeren kommer.

Dertil kan man selvfølgelig sige, at det undertiden kan være nødvendigt med et mildt, kærligt pres. Problemet er, at når vi har med uddannelser at gøre, så kommer der aldrig no-

get ud af det, medmindre man har de ansatte med. Hvis de ligesom ikke er med i processen, så går den ikke. Det er det ene problem, som igen indeholder en lang række underordnede problemer, idet jeg erkender, at i nogle sammenhænge, der har ansatte, studerende været med i processen, men i andre har de bestemt ikke. Så det har været meget blandet. Det viser høringssvarene også meget klart.

Det andet problem, jeg skal nævne, er det demokratiske. De nye CVU'er er foreslået opbygget med en bestyrelse i spidsen, som skal bestå af et flertal af medlemmer fra aftagerkredsen og lignende. Bestyrelsessammensætningen følger i øvrigt de samme regler som for de eksisterende selvejende institutioner. En ny paragraf slår dog fast, at hvis lederen, rektor, tidligere er blevet valgt af ansatte og studerende, så kan dette fortsat ske. Valget skal godkendes af bestyrelsen, og bestyrelsen skal afsætte lederen.

Men det har også vist sig i en række hørings-svar blandt de studerende og de ansattes organisationer, at man dér er meget bevidste om, at demokratiet på uddannelsesstederne risikerer at blive ringere end i dag, idet lovforslaget ikke indeholder krav om repræsentation af ansatte og studerende i de ledende organer.

Hvis denne lov skal bruges til et demokratisk fremskridt, så er det vigtigt at sikre ansatte og studerende reel og direkte indflydelse på ledelsen af de nye CVU'er, dvs. pladser til ansatte og studerende i CVU-bestyrelserne. I alle CVU-institutioner mener Enhedslisten, at lederen skal vælges af ansatte og studerende. Ansatte og studerende skal sikres pladser i bestyrelserne ved partnerinstitutionerne. Det skal gøres obligatorisk at opretholde eksisterende råd og udvalg for ansatte og studerende. Så der ligger en hel særskilt problemstilling dér.

Så er der et tredje problem, som man har drøftet her i dag, og det er spørgsmålet om frivilligheden. Enhedslisten har ikke anfægtet, at der er tale om en formel frihed, på intet tidspunkt. I den forstand er vi enige med den socialdemokratiske ordfører f.eks. Men er det reelt frivilligt, om man vil være med i et CVU? Spørgsmålet er, hvilke konsekvenser det vil have, hvis en institution vælger ikke at gå ind i et CVU. Hvis valget er reelt, skal der også være mulighed for institutionen til at kunne tilbyde kvalificeret uddannelse i fremtiden, hvis man ikke indgår i CVU.

Dette spørgsmål synes vi er vigtigt at afklare, idet det er centralt for de institutioner, der ind-